

BIULETYN INFORMACYJNY

SPRAWOZDANIE Z II SYMPOZJUM "AERODYNAMIKA LOTNICZA"

W dniach 27 - 28 maja 1991 r. w Instytucie Lotnictwa w Warszawie odbyło się II Sympozjum "Aerodynamika Lotnicza" zorganizowane przez:

- Podsekcję Aerodynamiki Lotniczej Sekcji Mechaniki Płynów Komitetu Mechaniki PAN
- Instytut Lotnictwa w Warszawie
- Wojskową Akademię Techniczną
- Instytut Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej PW
- Sekcję Lotniczą Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Polskich
- PTMTS Oddział w Warszawie.

Komitet Organizacyjny został utworzony w składzie:

- prof.dr hab.inż. Zbigniew Dzygadlo
- dr inż. Wojciech Kania
- prof.dr hab.inż. Jerzy Maryniak
- dr inż. Jerzy Stasiak

Podstawowym celem Sympozjum było poznanie aktualnego stanu badań, wymiana doświadczeń i wyników badań oraz wytyczenie kierunków prawidłowego rozwoju aerodynamiki lotniczej w kraju.

W II Sympozjum "Aerodynamika Lotnicza" wzięło udział 65 osób, wygłoszono 23 referaty. Poszczególne ośrodki naukowe były reprezentowane przez: Instytut Lotnictwa - 25 osób, 7 referatów; Politechnika Warszawska ITLiMS - 18 os., 3 ref.; Wojskowa Akademia Techniczna - 9 os., 3 ref.; Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN - 3 os., 2 ref.; Politechnika Śląska - 3 os., 2 ref.; Politechnika Rzeszowska - 2 os., 2 ref.; Politechnika Poznańska - 1 os., 1 ref.; PZL Okęcie - 1 os., 1 ref.; OBR SK Mielec - 2 os., 2 ref.; Instytut Maszyn Przepływowych PAN - 1 os., Uniwersytet Warszawski - 1 os.

Referaty zostały pogrupowane w następujące bloki tematyczne: zagadnienia obliczeniowe - 7 referatów, aerodynamika stosowana samolotu i jego elementów - 4, projektowanie aerodynamiczne - 5, zagadnienia obliczeniowe flatteru - 3, aerodynamika śmigłowca - 2, badania eksperymentalne - 2.

Każdy uczestnik otrzymał "Program II Sympozjum" oraz "Streszczenia Referatów", udział w Sympozjum był bezpłatny.

Koszty związane z organizacją II Sympozjum zostały pokryte w decydującej mierze przez Instytut Lotnictwa. W kosztach partycypowały również Wojskowa Akademia Techniczna, która wykonała odbitki kserograficzne i oprawę streszczeń referatów oraz Szefostwo Badań i Rozwoju Techniki Wojskowej MON, które przekazało 500 tys. zł.

Instytucjom tym należy wyrazić głębokie podziękowania.

Wnioski końcowe Komitetu Organizacyjnego

1. Kolejny raz potwierdziła się celowość organizowania Sympozjum, o czym świadczy duża liczba uczestników oraz wygłoszonych referatów.

2. Tematyka referatów była aktualna, interesująca i wzbudziła ożywioną dyskusję.
3. 15 minutowy czas wygłaszania referatu oraz 5 minutowa dyskusja po referacie okazały się wystarczające.
4. Należy kontynuować realizację Sympozjum "Aerodynamika Lotnicza" co dwa lata.

*Zbigniew Dzygadlo
Jerzy Stasiak*

III KONFERENCJA "MECHANIKA PEKANIA" Kielce – Borków, wrzesień 1991

Już po raz trzeci odbyła się w Borkowie koło Kielc konferencja z zakresu Mechaniki Pękania. Konferencja ta zainicjowana została przez kielecki oddział PTMTS w roku 1987. W 1985 roku odbyła się pierwsza konferencja kieleckiego PTMTS z zakresu Mechaniki Procesów Technologicznych, która dwa lata później przekształciła się w obecnie istniejącą Konferencję. Wynikło to przede wszystkim z zainteresowań kieleckiego środowiska mechaników jak też z zapotrzebowania w kraju na konferencję z zakresu mechaniki pękania. Istniejące seminarium "Zmęczenie i Mechanika Pękania" zainicjowane i prowadzone przez prof. S. Kocańdę ma raczej charakter spotkań roboczych z naciskiem położonym na zmęczenie materiałów. Konferencja w Borkowie wypełnia więc lukę w kalendarzu krajowych konferencji.

Na pierwszym spotkaniu (w 1987 r.) narodziła się idea utworzenia Polskiej Grupy Mechaniki Pękania (PGMP) – krajowego odpowiednika Europejskiej Grupy Mechaniki Pękania (obecnie ESIS). Sekretariat zlokalizowano w Politechnice Świętokrzyskiej w Kielcach i grupę oficjalnie afiliowano przy Komitecie Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk. Jednym z głównych zadań PGMP stała się organizacja ogólnopolskiej konferencji.

W bieżącym roku powołano Komitet Naukowy w skład którego weszli profesorowie: H. Frackiewicz, L. Gołaski, S. Kocańda, A. Maciejny, A. Neimitz, J. Osiecki, A. Radowicz, M. Sokółowski, W. Szczepiński. Konferencję organizował Komitet w składzie: A. Neimitz – przewodniczący, W. Gierulski, Z. Lis, J. Piszczek. Zgłoszono 36 referatów w tym trzy plenarne (W. Szczepiński, A. Maciejny, A. Neimitz). W konferencji wzięło udział 50 osób. Zaszczyciło ją swą obecnością czterech wybitnych naukowców z Fizyczno-Mechanicznego Instytutu Ukraińskiej Akademii Nauk profesorowie: V. V. Panasyuk, S. Ya. Yarema, A. N. Andrejkiv, V. S. Kharin, wzbogacając program o dwa dodatkowe referaty oraz szereg cennych uwag i komentarzy podczas dyskusji.

Tematyka referatów odzwierciedla aktualne kierunki prac prowadzonych obecnie w Polsce. Wygłoszone prace można było zakwalifikować do następujących grup tematycznych: zmęczenie, pęknięcie kompozytów, pęknięcie połączeń spawanych, aspekty mikrostrukturalne procesów pęknięcia oraz prace podstawowe z zakresu metody obliczeń czy opisu zjawiska. Przeważały prace doświadczalne. Tak więc tematyka prezentowanych prac była raczej rozproszona, co zresztą charakteryzuje polskie środowisko naukowe w zakresie mechaniki pęknięcia i fakt ten wynika ze struktury naszych uczelni i zasad finansowania nauki.

Porównując poziom prac prezentowanych w trakcie konferencji do tych wygłaszanych na poprzednich spotkaniach można zaobserwować wyraźną tendencję zwykłą (wszystkie

prace są wydrukowane przez Politechnikę Świętokrzyską zarówno te prezentowane w latach ubiegłych jak i w bieżącym roku – można je zamawiać za zaliczeniem pocztowym). Martwi niewielki udział w konferencji młodych pracowników nauki. Zmiana systemu finansowania nauki czyli wprowadzenie systemu "grantów" może spowodować zmianę tej sytuacji.

Podczas konferencji zacieśniono kontakty z przedstawicielami ukraińskiej nauki. Bliskość naszych ośrodków naukowych i przyjacielskie stosunki zaowocują z pewnością interesującymi rezultatami prac naukowych. Jednym z efektów wspomnianej wizyty będzie Polsko-Ukraińska konferencja Mechaniki Pękania, która odbędzie się w październiku 1992 roku na Ukrainie (komunikat ogłoszony zostanie wkrótce).

Andrzej Neimitz